

Til nr. 9

I henhold til vejlovens § 2, stk. 2, er administrationen af hovedlandevejene henlagt til Vejdirektoratet.

Efter lovens § 15 kan trafikministeren træffe aftale med et amtsråd eller en kommunalbestyrelse om, at driftsforanstaltninger samt projekterings-, anlægs- og vedligeholdelsesarbejder på hovedlandevejene udføres af vedkommende amtsråd eller kommunalbestyrelse for statens regning. Der er indgået samarbejdsaftaler mellem trafikministeren og de 14 amtskommuner samt med Københavns Kommune og 26 primærkommuner. Aftalerne har karakter af standardaftaler, der er udarbejdet efter forhandling med de kommunale organisationer.

Der har ved indgåelsen af vejaftalen været enighed om, at tiden er løbet fra den hidtidige samarbejdsaftalekonstruktion, der indebærer en række uklarheder omkring kompetencefordelingen mellem Vejdirektoratet og samarbejdspartnerne. Som en konsekvens af aftalen er de gældende samarbejdsaftaler opsagt. Bestemmelsen i § 15 foreslås derfor ophævet. Herefter vil vejbestyrelseskompetencen i relation til hovedlandevejene entydigt ligge hos Vejdirektoratet på samme måde som vejbestyrelseskompetencen i relation til landeveje og kommuneveje entydigt ligger hos henholdsvis amter og kommuner. Med samarbejdsaftalernes bortfald fjernes de barrierer for en hensigtsmæssig varetagelse af indsatsen på hovedlandevejensnettet, som knytter sig til disse aftaler, og som er afdækket i flere rapporter, senest den gennemførte budgetanalyse af Vejdirektoratet.

Til nr. 10

Som nævnt under bemærkningerne til nr. 7, følger det af lovens § 12, stk. 2, der nu foreslås ophævet, at når en landevej overgår til kommunevej, kan den nye vejbestyrelse ikke stille krav om vederlag for overtagelsen.

I forbindelse med vejaftalen har kommunerne udtrykt frygt for, at amternes overtagelse af 3.000 km hovedlandevej vil medføre, at amterne senere og uden økonomisk kompensation vil overdrage en række nuværende landeveje til kommunerne.

Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark har for at imødegå denne frygt foreslået, at den gældende bestemmelse ændres, således at det er trafikministeren, der i mangel af enighed mellem vejbestyrelserne, afgør, om der skal ydes økonomisk kompensation.

Det er herved forudsat, at der som hovedprincip ikke skal ydes økonomisk kompensation, hvis en landevej overgår til kommunevej i forbindelse med anlæg af nye landevejsstrækninger, udvidelse af ek-

sisterende landeveje, eller andre omstændigheder, der medfører, at en hidtidig landevej mister sin funktion som færdselsåre for den regionale trafik.

Imidlertid kan der forekomme situationer, hvor en amtskommune og en kommune er enige om, at det er mest hensigtsmæssigt, at en landevej overgår til kommunevej, selvom den fortsat helt eller delvis har en funktion som regional vejforbindelse. I disse tilfælde vil det kunne være rimeligt, at amtet yder økonomisk kompensation som følge af, at den fremtidigt bliver fritaget for at afholde udgifterne til vejens vedligeholdelse. Ligeledes vil der som vilkår for en nedklassificering kunne indgå forhold vedrørende vejens tekniske standard og udstyr. Hvis der ikke opnås enighed om vilkårene, afgøres spørgsmålet af trafikministeren.

På tilsvarende måde kan der være tilfælde, hvor en vej overgår fra landevej til kommunevej, uden at amtet og kommunen er enige om, hvorvidt vejen fortsat helt eller delvis har en regional betydning, og amtet og kommunen af den grund heller ikke kan blive enige om vilkårene. Også i disse tilfælde afgøres uenigheden af trafikministeren.

Som hidtil vil alle tvistigheder mellem en amtskommune og en kommune om vejenes klassificering kunne indbringes for trafikministeren efter den gældende bestemmelse i lovens § 5, stk. 2.

Til nr. 11

Ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven er der fastsat regler om strafansvar for juridiske personer.

Med nævnte lov er der indført nogle generelle bestemmelser om kollektivansvar i straffeloven. De nye regler omfatter også lovovertrædelser, der begås af staten eller kommunerne.

Det er ved lovens vedtagelse forudsat, at allerede gældende bestemmelser om hjemmel til selskabsansvar ændres ved førstkommande lejlighed.

Forslaget imødekommer denne forudsætning.

Herved udvides vejlovens straffebestemmelser til også at omfatte staten og kommunerne.

*Til § 2*

Til nr. 1

Ændringen svarer til ændringen i lovforslagets § 1, nr. 3, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Hertil kommer, at en række afgørelser efter privatejerslovens bestemmelser ikke kun regulerer forholdet mellem myndighederne og grundejerne, men også forholdet mellem grundejerne indbyrdes, f.eks. ved fordeling af udgifterne til istandsættelse og ved-